

3. Яценко В. М. Прямухина Н. В. Реконструкція підприємства м'ясної промисловості в умовах ринкового трансформування // Економіка АПК. — 2004. — С. 120—125.

4. Маламуд Д. Б. Проблеми і перспективи економічного розвитку підприємства м'ясопереробної промисловості // К.: Економіка, 2003. — С. 132—150.

У. О. Гуцаленко, студент
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(Науковий керівник: Захарчук М. А., асистент)

КЛАСИФІКАЦІЯ ІНВЕНТАРИЗАЦІЙ: ТЕОРЕТИЧНО-ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

З розвитком суспільно-економічних відносин суспільство вимагає адекватного облікового забезпечення діяльності суб'єктів господарювання. Тому в історичному аспекті інвентаризація сформувалася як один із основних елементів методів бухгалтерського обліку і контролю. В зв'язку з розвитком суспільства і глобальних процесів у світовій економіці класифікація інвентаризацій у наукових джерелах з бухгалтерського обліку і контролю потребують подальшого обґрунтування.

Теоретичні засади класифікації інвентаризацій розкриваються у працях відомих вчених таких, як: С. В. Бардаш, І. А. Белобжецький, М. Г. Белов, Ф. Ф. Бутинець, Н. В. Вейцман, В. Г. Горелкин, М. П. Зуєв, Н. І. Ільїн, П. П. Німчинов, Л. М. Крамаровський, М. В. Кужельний, Я. В. Соколов, О. О. Шпіг та ін.

Останнім часом автори приділяють велику увагу класифікації інвентаризацій. Одну з перших спроб дати класифікацію цінностей у промисловості за їх змістом і цільовим призначенням, повнотою цінностей, що інвентаризуються, та їх охопленням зробив у 1949 р. Е. Г. Пеньков. Однак, ця класифікація не була достатньо обґрунтованою, тому що не враховувала усіх об'єктів і суб'єктів інвентаризації на підприємствах. У сільському господарстві наукова класифікація інвентаризацій була дана у 1976 р. Ф. Ф. Бутинцем, а у 1988 р. В. М. Мурашком у 1999 р. С. В. Бардаш запропонував принципово нову класифікацію об'єктів і суб'єктів інвентаризації [2, с. 113]. Деякі автори наводять занадто спрощену

класифікацію, яка обмежується повними і частковими, плановими і позаплановими інвентаризаціями. Окремі автори розподіляють інвентаризації залежно від часу проведення на місячну, квартальну і річну.

Часто класифікація інвентаризацій обмежується лише суцільною, вибірковою і контрольною перевіркою, що не дає можливості повною мірою використовувати її як поточний контроль за збереженням цінностей на об'єктах. Відповідно це звужує як саму сутність інвентаризації, так і її контрольні функції [3, с. 176].

Відповідно до ст. 10 Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV інвентаризація — це елемент методу бухгалтерського обліку, за допомогою якого визначається фактичний розмір активів, капіталу та зобов'язань, а також співставлення отриманих результатів з даними бухгалтерського обліку [1, с. 76]. Вона проводиться шляхом описування, перерахунку, перемірювання, переважування, вимірювання й оцінювання їх залишків, а також звірки розрахунків на підставі документів, що дозволяє уточнити дані бухгалтерського обліку.

В основу класифікації інвентаризації цінностей повинні бути покладені такі критерії: її зміст і функції, об'єкти і методи перевірки активів і зобов'язань. Враховуючи дані критерії, інвентаризації класифікують:

- за обсягом: повні, часткові;
- за належністю: майно на підприємстві та поза його межами;
- за метою: вступні, поточні, при передачі цінностей, формажорних обставинах та ліквідаційні;
- за послідовністю: від об'єкту до реєстру та від реєстру до об'єкту;
- за суб'єктом: з ініціативи власника та зовнішніх органів;
- за використанням даних: інформативні та доказові;
- за ступенем охоплення: суцільні та вибіркові;
- за формою описів залежно від носіїв інформації: усні, письмові та механічні;
- за способом проведення: планові (призначені) та раптові; обов'язкові і добровільні;
- за способом здійснення контролю: вибіркові (повторні) та контрольні;
- за періодичністю проведення: перманентні (неперервні), періодичні та без припинення складських операцій;
- за способом обробки матеріалів: ручні та автоматизовані [4, с. 27].

Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновки, що класифікація видів інвентаризації дозволяє врахувати позитивні моменти і недоліки, які мали місце під час реалізації зазначених завдань у минулому та розширити коло проблем, які здатна вирішити інвентаризація, а також вибрати оптимальну модель її здійснення.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про Бухгалтерський облік і фінансову звітність» від 16.07.99р. № 996-ХІІ.
2. Бардаш С. В. Інвентаризація: теорія, практика, комп'ютеризація. — Житомир: ЖІТІ, 1999. — 372 с.
3. Бутинець Ф. Ф., Бардаш С. В., Малюга Н. М., Петренко Н. І. Контроль і ревізія. — Житомир: ЖІТІ, 2000. — 512 с.
4. Воробієнко А. С. Інвентаризація основних засобів і нематеріальних активів // Все про бухгалтерський облік. — 2000. — № 112. — С. 27.

І. Г. Гуцол, магістрант
ДВНЗ «Київський Національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
(науковий керівник: Михайлова Т. П.,
канд. екон. наук, доцент)

ДО ПИТАННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ РОЗРАХУНКІВ ЗА ПДВ НА ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ

Бухгалтерський облік товарів (робіт і послуг) і їх реалізації є основною ділянкою бухгалтерського обліку торговельного підприємства, яка забезпечує визначення і контроль за точністю і об'єктивністю основного показника діяльності підприємства — обсягу товарообороту та валового доходу торгівлі як джерела покриття витрат обігу та створення прибутку підприємства. Облік реалізації товарів (робіт, послуг) безпосередньо пов'язаний з правильним визначенням, обліком та сплатою до бюджету податку на додану вартість.

Складність ведення цього обліку в тому, що не всі питання врегульовані інструкціями, а в нормативних документах є недо-